

Greenkeepers genieten van familiale sfeer op Hilversumsche Golf Club

Op de tafel in de kantine van de greenkeepersloods op de Hilversumsche Golf Club staan een zelfgebakken appeltaart en diverse pakken met gevulde koeken. Deze lekkernijen zijn geschonken aan het greenkeepersteam, als dank voor het door hen gehakte hout dat leden gratis mogen meenemen om te stoken. Het is een mooi voorbeeld van de familiale sfeer die op deze club hangt. Ook de stemming in het greenkeepersteam is vrolijk en opgewekt, als ik begin februari een bezoek breng voor deze rubriek.

Auteur: Wijnand Meijboom

TEAM IN BEELD

Negende greenkeeper

Martijn van Zijdeveld is die negende greenkeeper. Hij is 25 jaar en werkte eerder acht jaar op De Batouwe, waar hij via een stage terechtgekomen was. Hij was toe aan een nieuwe uitdaging en heeft er graag 45 minuten reistijd voor over om op zijn nieuwe werkplek te komen vanuit zijn woonplaats Tiel. De eerste week is hem goed bevallen. 'Ik word als nieuwkomer direct door golfers aangesproken. Binnen ons team wordt veel gelachen en het voelt allemaal goed aan.' De golfbaan geeft hem nieuwe energie. Hij onderstreept zijn ambitie: 'Ik wil ook de opleiding tot greenkeeper gaan volgen.'

Boswachter

Verploegh hoort dit graag. Als hoofdgreenkeeper vindt hij het heel belangrijk dat elk teamlid plezier heeft in zijn werk. 'Je doet het als team altijd samen. Zonder mijn collega's begin ik niks. Ik geef ze dan ook allemaal verantwoordelijkheid voor een specifieke taak, zodat zij zelf de complimenten hiervoor in ontvangst kunnen nemen.' Uit ervaring weet hij dat het ook anders kan; daarom is hij daar heel alert op. De 54-jarige Verploegh werkt inmiddels 31 jaar op deze golfbaan. 'Ik wilde ooit boswachter worden. Tijdens de stage voor mijn opleiding bosbouw kwam ik op golfbaan De Hoge Kleij terecht.' Hij werkte korte tijd voor het Utrechts Landschap, maar miste de werkvariatie die een golfbaan wel biedt. Via een aannemer werd hij greenkeeper op Zeewolde. 'In die tijd belandde je dan tijdens de wintermaanden in de WW en dat wilde ik niet meer.' Hij solliciteerde in 1994 bij de Hilversumsche op de functie van greenkeeper, werd vervolgens tweede man en in 2008 hoofdgreenkeeper. 'Het is een fijne familieclub met een prettige sfeer. Dat merkte ik sterk toen ik nog in een huisje op de golfbaan woonde en mijn dochter geboren werd. Iedereen leefde enorm mee.'

De 58-jarige Johan Bongers werkte als loonwerker op Amstelborgh en kwam in die hoedanigheid ook weleens op de Hilversumsche. Een oud-collega attendeerde hem op een openstaande vacature en zo trad hij in dienst bij zijn huidige werkgever. 'Ik vond het een mooie, oude baan en de hele entourage sprak

mij aan.' Binnen het team is zijn specialisatie het uitvoeren van het bosbeheerplan en het bijhouden van de paden. Dit bosbeheerplan is twaalf jaar geleden samen met Buiting Advies opgesteld. 'Ik maak nu jaarlijks een rondje met de baancommissie om te checken wat er gedaan is en wat er nog gedaan moet worden.' Bongers heeft de juiste papieren om veilig in het bos te mogen werken en om bomen te vellen. 'Door de hoge grondwaterstand van vorig jaar hebben meer bomen last van waterschade; die zullen dan ook plaats moeten maken.' Het bosbeheerplan voorziet verder in een forse uitdunning, om heide meer ruimte te geven en meer lucht op de baan te creëren. Het gekapte hout wordt niet alleen in het clubhuis gestookt, maar ook verdeeld onder leden. De greenkeepers gebruiken gekocht hout om zelf meubilair voor de golfbaan te maken, zoals bankjes, hekken, prullenbanken en palen.

Constance groeicurve

Kees Versteeg is met zijn 65 jaar de oudste van het team en momenteel de tweede man. Hij vervulde zijn boerenbestaan in Maartensdijk 24 jaar geleden voor een baan als greenkeeper. Al combineerde hij dit werk in het begin nog wel met een aantal mestkoeien. Nu heeft hij alleen nog wat schapen bij zijn boerderij. 'De melkveehouderij bood mij destijds weinig perspectief, dus keek ik uit naar een andere baan. Het moest wel een buitenbaan zijn.' Tijdens een van zijn fietstochten ('wielrennen is nog steeds mijn grootste hobby') kwam hij langs een golfbaan en trokken de daar werkende greenkeepers zijn aandacht. Een advertentie in vakblad De Boerderij zorgde ervoor dat hij op de Hilversumsche belandde na een succesvolle sollicitatie. Hij is niet alleen de vervanger van Verploegh, maar in het team ook de specialist voor 'alles op de green'. Dit betekent onder andere dat hij elke twee weken een beetje vloeibare bemesting geeft. 'Dat is ook onze kracht. Hierdoor krijg je een constante groeicurve van het gras en niet van die pieken, zoals in het verleden.'

Randy Wolffensperger (46) heeft als greenkeeper ook een forse groeicurve doorgemaakt. Via een UWV-traject belandde hij 24 jaar geleden op de golfbaan. 'Ik kende het beroep van greenkeeper niet, maar het leek mij wel wat om op een golfkarretje te rijden. Ik mocht uiteraard steeds meer doen en heb het vak zo in de praktijk geleerd.' Zijn belangrijkste deeltaak is het aanvullen van de bunkers. Vroeger gebeurde

Het team bestaat in totaal uit negen greenkeepers. Nummer negen is nog maar net een week actief op deze mooie baan midden in de bossen. 'Het is een welkome uitbreiding. Dankzij deze extra mankracht kunnen wij bijvoorbeeld nog meer maaiwerk handmatig verrichten en zo nog meer kwaliteit uitstralen', zegt hoofdgreenkeeper Adjan Verploegh. Een kwalitatief goede baan is wat ze gewend zijn op de Hilversumsche en is ook wat de greenkeepers dagelijkse nastreven.

'Ik vond het een mooie, oude baan en de hele entourage sprak mij aan'

dat met eigen zand van het terrein, maar tegenwoordig wordt er 44 ton bunkerzand 'ingevlogen'. Hij heeft het naar zijn zin op deze baan en kan goed tegen een dolletje van Versteeg, als deze grapt dat Wolffensperger door zijn collega's 'gedoogd wordt'.

Hovenier

Zijn twee jaar oudere collega Marco Dukel werkt sinds twee jaar op de Hilversumsche, maar heeft al veel langer ervaring in het groen. Hij werkte namelijk vijftien jaar als hovenier voordat hij de overstap naar de golfbaan maakte. 'Ik zat in het onderhoud en dat betekende heel veel snoeiwerk. Ik was dat op een gegeven moment wel zat.' Zijn golf spelende broer attendeerde hem op een advertentie waarin een greenkeeper gezocht werd en dat bleek een schot in de roos. 'Nu werk ik lekker buiten.' Zijn belangrijkste taak is het assisteren bij het houtwerk. Dit betekent niet alleen het repareren van kapot golfbaanmeubilair, maar ook het zelf maken van deze houten attributen. In maart hoopt hij zijn opleiding tot greenkeeper aan IPC De Groene Ruimte af te ronden. 'Tot nu toe heb ik alles gehaald.' Daarna gaat hij door met leren, om ook de bevoegdheid te krijgen voor 'zware velling'.

Deeltaak

Frank Bilders (54) komt van oorsprong uit de horeca. 'Ik werkte voor een cateringbedrijf; wij deden de keukens voor De Pan en De Hoge Kleij. 'Vanuit de keuken zag ik de greenkeepers aan het werk en dat leek mij ook wel wat, buiten werken.' Zo gedacht, zo gedaan. Hij begon als greenkeeper in Almeerderhout en belandde via de golfbanen Lage Vuursche en De Hoge Kleij op de Hilversumsche. 'Op De Hoge Kleij was destijds een oud beregeningssysteem, waardoor ik veel ervaring opdeed met repareren. Toen ik hier begon, kreeg ik beregening dan ook als deeltaak toegewezen.' Hij doet het werk met veel plezier, mede dankzij de mooie omgeving met bos en heide. Het doet hem denken aan zijn jeugd in Zeist. 'Ik ben opgegroeid in zo'n omgeving en vind het hier veel mooier dan bijvoorbeeld in een polder.'

Hij hoopt dat er in de toekomst geïnvesteerd wordt in een moderner beregeningssysteem, zodat hij bij een eventuele storing niet te lang hoeft te zoeken en het haperende deel kan isoleren.

Oude buurjongen

Martijn Smit (51) is een oude buurjongen van de hoofdgreenkeeper. 'Wij kennen elkaar al heel lang, ook van de rugbyclub.' Deze connectie heeft er uiteindelijk toe geleid dat Smit in het greenkeepersvak is beland. Daarvoor werkte hij onder andere in het leger, bij een smederij, een bergingsbedrijf en een partyverhuurbedrijf. In die laatste hoedanigheid ontmoette hij toevallig zijn oude buurjongen. 'Ik leverde iets af in de straat waar Adjan nu woont. We raakten aan de praat en korte tijd later belde hij mij met de vraag of ik op de golfbaan wilde komen werken.' De vraag werd op het juiste moment gesteld en zo switchte Smit weer van baan. Het was een goede zet, want hij werkt inmiddels alweer 17 jaar als greenkeeper. In het team is hij de monteur en onderhoudt hij het hele machinepark. Zijn taak om alle maaikooien te slijpen met de eigen slijpmachines, heeft hij inmiddels overgedragen aan zijn collega Lineke Boesveld. Boesveld komt uit een echte greenkeepersfamilie. De 37-jarige werkt al 17 jaar op de Hilversumsche. 'Ik ben hier opgegroeid,' zegt zij lachend. Als tiener rolde ze al in het vak als vakantiekracht op de golfbaan in Zeewolde, waar haar vader werkzaam is als greenkeeper. Ook haar broer is greenkeeper. Na haar opleiding startte ze als greenkeeper in Zeewolde. Ze stapte over nadat ze op de Hilversumsche geholpen had tijdens een Dutch Open en korte tijd later gebeld werd met de vraag om daar te komen werken. 'Achtien holes op zand is beter dan 27 holes op klei. De omgeving is hier veel mooier en er worden prestigieuze wedstrijden en toernooien gehouden,' zo verklaart ze haar overstap. Haar belangrijkste taak is, naast het slijpen van de kooien, het verzorgen van de heide op de baan. 'Toen ik begon, was er 2,4 hectare heide; dat is inmiddels 4,8 hectare.' De grond bevat van origine nog veel heidezaad en dat komt weer op als er geplagd is. Omdat

omgeploegde grond door veel leden als lelijk wordt beschouwd, planten de greenkeepers veel jonge heideplantjes om het veranderingsproces te bespoedigen. Dat zijn er 10.000 tot 15.000 per jaar, met een uitschieter naar 20.000 stuks. 'Minder bos, meer hei', zo verwoordt Verploegh de doelstelling.

Er komt dus steeds meer heide en dat is ook precies wat de greenkeepers en de baancommissie willen. De oude Colt-baan was in de loop der tijd meer een bosbaan geworden; de wens is nu om weer een heidebaan te worden. Deze transitie wordt planmatig aangepakt. Er is sinds een aantal jaren een beheerplan, waarin wel 36 onderwerpen staan. 'Wij evalueren jaarlijks wat er vorig jaar bereikt is en plannen wat we het komend jaar gaan doen,' legt Verploegh uit. Sinds zijn aantreden als hoofdgreenkeeper zijn er al wat renovaties gedaan. En dat is ook nodig, want de soms bijna honderd jaar oude greens verzakken weleens, waardoor er plassen blijven staan. Momenteel zijn er plannen om green 2 te renoveren. Die renovatie begint pas wanneer het masterplan voor de komende tien jaar gereed is. Een projectgroep buigt zich namelijk over een langetermijnvisie. Golfbaanarchitect Michiel van der Vaart tekent de lay-outs van de holes, en een in boekvorm vastgelegd onderzoek van een clublid naar banen van architect Colt dient ter inspiratie bij het opstellen van dit masterplan. Verploegh: 'In het verleden zijn er veel eiken geplant. Wij zijn al begonnen met uitdunnen, om alles weer open te maken. Dan worden ook de vele glooiingen in het terrein weer goed zichtbaar en kan de heide terugkeren.'

Werkplezier op één

Een complicerende factor bij het weer open maken van de baan, is het feit dat de Hilversumsche gelegen is in twee verschillende provincies en drie verschillende gemeenten. Het zorgt voor veel regeldruk. Maar Verploegh en zijn team laten zich daardoor het werkplezier niet ontnemen, want dat staat bij elke greenkeeper op deze baan altijd op nummer één.

'Ik kende het beroep van greenkeeper niet, maar het leek mij wel wat om op een golfkarretje te rijden'

